

Sygn. akt XI Ka 1059/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Sędzia SO Arkadiusz Śmiech

Protokolant – prot. Katarzyna Zabielska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2013 roku

sprawy A. F.

obwinionego z art. 77 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 23 sierpnia 2013r. sygn. akt II W 751/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. na podstawie art. 77 k.w. wymierza oskarżonemu karę nagany;
2. przyjmuje, iż zasądzona opłata dotyczy obu instancji;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego.

XI Ka 1059/13

UZASADNIENIE

A. F. został obwiniony o to, że w dniu 30 września 2012 roku około godziny 12.30 oraz w dniu 2 października 2012 roku około godziny 18.30 w miejscowości K., gminy M., powiatu (...), nie zachował środków ostrożności przy trzymaniu psów,

tj. o wykroczenie z art. 77 k.w.

Wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim uznał A. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym że przyjął, iż obwiniony nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psów i za to z mocy art. 77 k.w. skazał go na karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych grzywny; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych opłaty i obciążył go wydatkami w kwocie 100 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony. Z treści wniesionego środka odwoławczego, który nie konkretyzuje zarzutów stawianych zaskarżonemu wyrokowi, wynika, iż obwiniony kwestionuje przypisanie mu sprawstwa w zakresie zarzucanego czynu i domaga się uniewinnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja obwinionego jest częściowo zasadna, a zasługuje na uwzględnienie w zakresie złagodzenia dolegliwości zaskarżonego wyroku.

Nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego realizacja przez obwinionego znamion zarzucanego mu wykroczenia, a tym samym przypisanie sprawstwa w zakresie wykroczenia z art. 77 k.w. Wbrew twierdzeniom obwinionego zawartym w apelacji dowody obdarzone przez Sąd Rejonowy walorem wiarygodności i przyjęte za podstawę poczynionych ustaleń faktycznych, stanowiły w pełni wartościowy materiał dowodowy. Dokonana, zaś przez Sąd orzekający ocena całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie nasuwa żadnych zastrzeżeń

Z uwagi na fakt, iż wniesiona apelacja kwestionuje winę, to w świetle regulacji art. 109 § 2 k.p.w. w zw. z art. 447 § 1 k.p.k. zwrócona jest przeciwko całości wyroku, a więc również przeciwko rozstrzygnięciu o karze.

Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku dokonana w powyższym zakresie nie daje jednak podstaw do zaakceptowania stanowiska Sądu co do określonej dolegliwości. Szkodliwość społeczna tego czynu nie jest do tego stopnia wysoka, by za odpowiednią reakcję karną uznać tę, jaką przyjął Sąd pierwszej instancji.

Nieznaczność szkodliwości społecznej przypisanego obwinionemu wykroczenia nie uzasadniała wymierzenia obwinionemu najsurowszej z kar przewidzianych przepisem art. 77 k.w.

Sąd odwoławczy uznał, że dolegliwością adekwatną do wagi popełnionego czynu będzie orzeczenie względem A. F. kary nagany. Tego rodzaju kara, w ocenie Sądu Okręgowego, spełni cele zarówno represyjne jak i prewencyjnego oddziaływania na osobę sprawcy. W przedmiotowej sprawie nie tyle istotne było orzeczenie surowej kary, ile wskazanie obwinionemu naganności jego postępowania i prewencyjne na niego oddziaływanie, zwłaszcza wobec dostrzegalnego w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego konfliktu pomiędzy nim a pokrzywdzoną K. M..

Mając na uwadze zaprezentowaną motywację, nie dostrzegając uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego uzasadniają przepisy art. 10 ust. 1 w zw. z art. 21 ustawy o opłatach w sprawach karnych i art. 118 § 1 k.p.w.